

LA LLUITA EN DEFENSA DE LA REPUBLICA I LA LLIBERTAT A GRANOLLERS

El nostre poble, d'arrelades conviccions liberals, fa honor al seu passat gloriós i afronta serenament i amb valentia l'esdevenidor.

El 18 de juliol del 1936

Hores greus; hores decisives

Granollers ha viscut—i viu encara—les hores greus que tenen el cor oprimint pel dolor i l'angúnia a tots els pobles d'Ibèria. D'ençà de dissabte, dia 18, és clar en el pensament de tots que aquesta data del **18 de juliol del 1936** devindrà en la Història com una fita, que si bé tindrà la rojor de la sang vessada, pot tenir—i a ben segur tindrà—les lluïssors d'una aurora gloriosa. Aquest 18 de juliol no dubtem que en la història de les lluites civils i humanes devindrà com una fita imborrable que senyalarà un pas endavant, un gran pas endavant! en la conquesta de noves llibertats pel poble que treballa i que ha viscut sempre sota l'opressió de les castes que ara, ajuntades totes, han desfermat aquesta immensa i cruent tragèdia que de dies i dies la vèiem venir i res no era al nostre abast per a oposar-nos-hi.

Granollerins! El nostre deure avui no ha de limitar-se a fer d'informadors, a fer d'espectadors. Com tots i cada un, hem d'ocupar un lloc—el nostre lloc d'honor—en el gloriós combat perquè s'afermi d'una manera definitiva el poder civil, el poder del poble, damunt de tots els altres poders que han predominat sempre, fins avui, en privilegi abusiu, en terres d'Espanya i de Catalunya.

Són hores greus, aquestes, que poden ésser decisives. Aquesta gesta, aquesta lluita en defensa de la República, del Dret i de la Llibertat, pot ésser de conseqüències decisives. Cal que tots els que tinguin tan sols una gota de sang liberal en les seves venes, cooperin a aquesta obra. Cal que tothom ajudi a la tasca que amb un heroisme exemplar i el més alt civisme vénen realitzant els obrers abnegats que tenen el control de la nostra vida ciutadana.

Nosaltres sentim tota la responsabilitat del moment i no vacil·lem. Per sentiment —per aquest sentiment liberal al que sempre hem estat fidels, i per deure també,—som al nostre lloc i prenem plaça entre els que lluiten. Ningú no pot dubtar en aquestes hores decisives. Ningú no ha de témer el que vindrà. La millor fermaça de que el Dret i la Justícia hauran de prevaldre, ens la dóna la conducta serena, de plena responsabilitat, d'aquestes masses obreres que en l'afrosa lluita mantenen el respecte més absolut—i l'imposen—als postulats immanents que fan possible la convivència dels homes. Per instint de conservació, si no per un més elevat sentiment, tots i tothom ha d'imposar-se la plena responsabilitat d'aquestes hores greus i decisives. Tots al costat del poble que lluita! Tots a la defensa de la Llibertat! Cridem tots amb el poeta: «Abans morir que ésser esclaus!»

Dissabte, tot Granollers viu la inquietud de les hores més greus de la nostra història

Dissabte, dia 18, de matí, ens assabentarem que per ordre de l'autoritat eren suspeses totes les comunicacions. L'ordre era inflexible: no es podia comunicar per telèfon ni per telègraf a l'exterior de cada localitat a tot Espanya.

Abans de migdia sabérem ja per la ràdio els motius d'aquelles mesures. Al Marroc i a Canàries s'havien sublevat uns batallons de l'exèrcit contra el Govern de la República. La nova era inquietant, car hom creia inevitable una repercussió del moviment subversiu en terres peninsulars.

Aquesta inquietud anà creixent tot el dia i l'expectació el vespre era extraordinària. A l'arribada dels diaris de la nit, aquests eren arravatats dels venedors. Davant on hi havia aparells de ràdio la gent s'hi agrupava per a seguir el desenvolupament dels fets que hom pressentia com una cosa fatal.

Amb tot, però, aquella nit es celebrà encara la festa del barri de Sant Cristòfor. Bell mig de la gentada frisosa de noves, aplegada a la carretera, desfilaren les típiques passades amb la mainada i el jovent dels carrers de Ricoma i de Rafael de Casanoves i els balls en aquells carrers es perllongaren com si no passés res d'anormal.

Mentrestant, l'Alcaldia prenia mesures, d'acord amb el tinent de la guàrdia civil, comandant militar de la plaça, i forces d'assalt efectuaven registres als domicilis dels significats tradicionalistes senyors Puntas i Riera. A casa seva mateix era detingut el senyor Puntas (fill) i ho era també, en una seva finca de Montornès, el senyor Francesc Riera.

Per la ràdio hom s'assabentà de les ex-